

Pestszentimrei

Öröm

Hír

Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja
VII. évfolyam 7. szám (62.) - 2010. október

Misszió

- szavahihetőségünk -

„Az Egyháznak mindig meg kell újulnia, először önmagát kell evangelizálnia, hogy **szavahihetően** evangelizálhassa a világot is.” (VI. Pál 1975)
Akad olyan embertársam vagy akár politikus, akinek a szavára nem sokat adok. Szava számomra nem hihető. Tett is ezért sokat... A többiek felé alapvetően bizalommal vagyok. Szavaikat mérlegre teszem. És vannak, akiknek szava számomra irányjelző biztos pont. Sokszor biztosabb, mint ami magam vagyok. Kinek a szava hihető? Szüleinké? Jó tanárainké? Jézusé? És az Egyházé? A keresztény misszióknak ez a sarokköve: hitel, hitelesség, hiteles élet. Ezért a pápa jól mondta, hogy az Egyháznak előbb önmagát kell evangelizálnia. Három éve két katolikus pap csöngetett be hozzám váratlanul, egy ír és egy német. Egy missziós konferencián vettek részt és ott kapták indításként, hogy Magyarországra jöjjenek és néhány plébániát fölkeresve a plébánosnak „meghirdessék”: 'Jézus él és velünk van! És igazán szeret bennünket!' Semmi szektás vádolás, megtérésre

sürgetés nem volt bennük, csak az együtt tanúskodás, a velem együtt örvendezés vágya. Fél órát töltöttek nálam, majd szeretettel elbúcsúztunk. Lehet, hogy akadt plébános, aki melegebb égtájakra küldte őket, vagy mint hóhortos semmirekellőkre tekintett, akiknek ilyenre is van idejük... Bennem hála volt, hogy paptestvéreim meghirdették nekem Isten szeretetét. Két napig biztosan ennek kegyelmi erőterében éltem. Elképzelem a szomszédos egyházközségeket, mi lenne, ha a hívek „delegációi” egymás vasárnapi szentmiséit fölkeresnék, és meghirdetnék Isten egyetemes szeretetét, ami bennünket összeköt, tanúskodva arról, hogy mi mindent tett Jézus az ő életükben. És a pápa szavai szerint innen már csak egy lépés lenne, hogy evangelizáljuk a világot. Mert így folytatja VI. Pál: „Az evangélium hirdetése nem fakultatív feladat. A keresztény nem választhat, hogy óhajtja-e végezni vagy sem. Az Úr Jézus bízta ránk a küldetést, mert ettől függ az emberek üdvössége.” Október a misszió hónapja. Induljunk, Testvérek!

Márton atya

Elsőáldozás

Október 17-én 12 hófehér ruhába öltözött elsőáldozónk vette először magához Krisztus testét. Az alábbiakban az ő élményeiből válogatunk:

„Az egészben az volt a legjobb, hogy még közelebb kerültem Jézushoz: már a harmadik lépcsőn állok a Jézushoz vezető úton, vagyis ez a harmadik szentség, amit magamhoz vettem.”

„Nagyon jó volt az elsőáldozás. A legjobb, hogy Jézus Krisztust magamhoz vettem. Gyönyörű emlék volt.”

„Jó érzés volt Jézus testét magamhoz venni. És nagyon szép volt a mise.”

„Gyönyörű élmény volt a számomra ez a nap. Jó érzés volt magamhoz venni Krisztus testét. Csodálatos, hogy elnyertem ezt az Isteni Kegyelmet.”

Jó ez így...

Valahogy mindig azt gondoltam, hogy a dolgok természetes rendje az, hogy a fiatalabbak tanuljanak az öregebbektől. Diák a tanártól, gyerek a szülőtől, kisebb testvér a nagyobbtól.

Így is nőttem fel. Szüleim szeretetben neveltek minket, tisztességre, szeretetre, szorgalomra, Istenhitre; hűségre a hazához, szeretteinkhez; békességre, figyelemre, és még előszámlálhatatlanul sok mindenre. Neveltek szép szóval, ha

kellett szigorral, ha nagyon kellett - ilyen ritkán volt - egy-két pofonnal. És neveltek a saját személyes példájukkal, mert úgy élték az életüket, amilyenek szerették volna látni a miénket. Jó volt ez így.

Amikor felségemmel elkezdtek önálló életünket, már nem neveltek minket, tudták: amit átadhattak, átadták, amit nem, azt nem. Segítettek minket ezer más módon, de már nem szóltak bele az életünkbe. És ez is jó volt így.

Mi pedig tettük a dolgunkat, dolgoztunk, otthont teremtettünk, mikor eljött az ideje, családot alapítottunk. Azt hiszem, alapvetően szüleink megelégedésére éltünk, de közben valami mégis megváltozott: a körülöttünk lévő közösség széthullott, papunk szerzetesnek állt, mi is lakhelyet és így plébániát váltottunk. Lett másik templomunk, másik plébánosunk, de nem alakult ki kötődésünk ehhez az új helyzethez. Így hát elmaradoztunk, először csak kicsit, aztán végleg kiestünk a templom életéből, és kiesett életünkéből a templom is. Isten talán nem, de vagy ő szólt halkán, vagy mi fogtuk be a füleinket, mindenesetre nem halottuk, nem akartuk meghallani a hívását. Ez így már nem volt jó.

Aztán mikor egyszer egy nyáron nálunk vendégeskedett a kicsi keresztfiúnk - ők rendszeres templomba járók voltak -, nem akartuk, hogy miattunk maradjon ki a vasárnapi miséje, csak úgy el nem küldhettük, hát mentünk mi is vele, de úgy is mondhatom, hogy mentünk utána a templomba. Ettől fogva újra jártunk, de csak úgy óvatosan, ismerkedve, tapogatózva, az Úr asztalához nem közelítve. Éveken keresztül ment ez így, míg nem

nagyfiúnk elsőáldozó nem lett, és azt kérte tőlünk, hogy amikor ő először járul a szentáldozáshoz, mi is legyünk vele, mi is vegyük magunkhoz Jézus titokzatos testét. Ezen az úton ekkor ő ment elől, és mi követtük.

Azóta is számtalanszor érzem, hogy gyermekeink előttünk járnak, tanítanak minket valamire, amit mi már elfelejtettünk, vagy tán soha nem is tudtunk...

Tegnap, mikor elnéztem az elsőáldozását megelőző gyónást elvégző kislányom tiszta szép szemeit, amint a bűnök súlyától megkönnyebbülve jött, nem is jött, hanem lebegett vissza padunk felé, gondoltam újra erre, és gondoltam ma is, amikor a tucatnyi átszellemült gyermek arcát néztem, ahogy átélik életük nagy pillanatát. Azt hiszem, minden szentáldozást újra meg újra így kellene megélnünk. Erre pedig ők, a gyermekeink taníthatnak meg minket. És ez így jó. Jó ez így.

Bp., 2010. október 17. Csernyus László

Elsőáldozóink vadonatújban varratott hófehér ruhákban feszítettek. Köszönet Vincze Gábor és Margit házaspárnak, akik a 20 új ruhát önzetlen szeretettel ingyen készítették el varrodájukban. A ruhákat ezután ministránsaink viselik majd. Örömről.

Felső minitábor

Utólag már megoszthatjuk veletek, hogy a legutóbbi felsőtagozatos minitábor valójában egy titkos expedíció volt. 2010. október 7-én indultunk a 15 fős különítménnyel Tahiba autókkal. A titkos terv része volt, hogy a helyszínt, az utazást és a visszaérkezést másképp hirdettük meg, nehogy valaki csalárdul

beavatkozzon az akcióba. A küldetés lényege: bemutatni, hogyan tud keresztény fiatalok egy maroknyi csapata vidáman, széthúzás nélkül, közös imában megerősödve egymáshoz és Istenhez közelebb kerülni, hogy visszatérve a hétköznapi világba színesebbé tegyék a körülöttük lévő világot.

A belső egység példászerű volt, bár egy szélsőséges csoport éjszaka a padlón diafilmeket nézett. Később kiderült, hogy ez ártalmatlan volt a hétvége kimenetelét illetően. Egy másik esemény azonban már ennél nagyobb felbolydulást okozott. Az történt ugyanis, hogy a szombati egész napos (ra sikerült) túra közben hirtelen - a semmiből - megjelentek az erdőben a japán titkosszolgálat emberei, akik idős turistáknak álcázták magukat. Egyértelműen adatgyűjtés és fényképdokumentáció-készítés volt a céljuk. Azóta bebizonyosodott, hogy ezt nem ellenséges szándékkal tették. Más zavaró esemény nem történt. Eredményként számolhatok be arról, hogy megjelent a következő generációban az ifjúsági ambíció. Egyelőre ügyesen, bátran, felelősséggel vállalták a gitáros szolgálatot. A jövőben is várunk még tőlük valamit! ☺ *Cz. Kati*

Családos kirándulás

Október 9-én családos közösségünk maroknyi lelkes csapata elindult, hogy talán az utolsó szép őszi napok egyikét kihasználva kirándulást tegyen a Királyrét környékén. Úti célunk egy közel 7 km-es körtúra volt az erdőn át. Kisebb-nagyobb emelkedőkön vezetett az út, s a legkisebbek dicséretére legyen mondva, mindenki erejéhez mérten ügyesen helyt állt, illetve ment, csak a túra vége felé kezdtek sokasodni a nyakban ülő gyerekek. Az őszi erdő csodás színeiben folyamatosan gyönyörködhattünk, miközben kitűnő kirándulóidőben volt részünk. Az út mentén találoztunk néhány kisebb állattal (például kis gyíkok), amelyek szintén élvezték a nap meleg sugarait. Az erdő nem csak látványban táplált minket, mert az út mentén volt néhány bokor (szeder, kökény, csipkebogyó), amelyeket a vállalkozó kedvű túrázók meg is kóstoltak. Felnőtteknek, gyerekeknek egyaránt volt alkalmuk, hogy jókat beszélgessenek, találkozzanak olyanokkal, akiket a hétköznapokban ritkán látnak. Sőt, új „kedves arcok” is csatlakoztak, akiket szívesen fogadott a közösség. Ez a nap felüdülés volt testnek és léleknek. Jó érzés volt látni, ahogy „keverednek” gyerekek és felnőttek, és

ahogy egy nagy családként megyünk végig a túraútvonalon. Késő délután kellemes élményekkel - és néhány tucat tölgyfa makkal a gyerekek zsebében - tértünk haza.

Aki kedvet érez, hogy velünk tartson, szeretettel várjuk tavasszal, amikor egy „piknikezős” kirándulást tervezünk.

Szervezők

Az **alsós minitábor** időpontja változott!
November 19-21.

Teremtésvédelem hete

A Teremtést ünnepeltük szeptember 26. és október 3. között. Öröm volt számomra, hogy részese lehettem a plébániánkon zajló eseményeknek. Fontosnak érzem, hogy a hitünkől fakadó csodálat a teremtett világ iránt tettekhez vezessen. Ezért a teremtésvédelem hetében páran ellátogattunk a plébániái hittanórákra, és próbáltuk bevonni a gyerekeket ebbe az ünneplésbe. Élmény volt látni a gyerekekben a nyitottságot (a nagyobbaknál már a tájékozottságot is), látni a csillogó szemeket, ahogy igent mondtak, hogy szeretnének teremtett világunk „őreivé” válni. Hajtogattunk újságpapírból sisakot (csákót), de volt bábozás és a nagyobbaknál képnézegetés a teremtett világról.

Hiszem, ha segítjük őket **példamutatással**, sok-sok játékkal, mesével, beszélgetésekkel, akkor valódi ajándéknak tekintik ezt a csodaszép világot, felelősséget vállalnak érte, és tenni fognak azért, hogy megóvják.

(Sz.K.)

Erdőjárás

A Teremtés hetének keretében október 2-án a pestszentimrei Halomi erdőben jártunk. Sokszor voltam már a „Kiserdőben”, gyerekkoromban ott számháborúztunk, a baba-mama klub őszi-tavaszi sétáit is itt tesszük, ennek ellenére még sohasem néztem ilyen szemmel erre az erdőre. Ki gondolta volna, hogy ennek az ültetett akácoknak is vannak rejtett szépségei?

Halász Attila, szakavatott túravezető segített nekünk felfedezni a teremtett világ szépségeit. Most igazán lehetőségünk nyílt rá, hogy egészen más nézőpontból figyeljük meg ezt az erdőt. A túra elején meghallgattuk CD-ről a teremtéstörténetet Szabó Gyula előadásában. Ez segített ráhangolódni az erdőjárásra. Alig tettünk pár lépést, hogy túljussunk a - sajnos igen lehangoló - szeméttel teli erdőszélen (milyen jó lenne, ha a teremtett világ védelmét mindenki magáénak érezné), máris egy kis „tisztáson” álltunk, ahol a vezető figyelmeztetett bennünket a helyes légvételre. Valóban érezni lehetett, hogy már ott is sokkal tisztább a levegő. Fák, ti adjátok az éltető levegőt! Megszemléltük a kocsányos tölgy termését, megtudhattuk, hogyan ismerhetjük fel, és különböztetjük meg a csertölgytől. Beljebb haladva láttunk sokféle gombát, csipkebogyót, természetesen sok akácot, de erdei fenyőket is. Gyűjtöttünk szép faleveleket, tobozt, makkot, a gyerekek csigát, gyíkot és egyéb számukra igen értékes kincseket. És mivel az ő energiájuk kimeríthetetlen, túravezetőnk még erre is gondolt, és remek futó-, valamint távolugróversenyt rögtönzött nekik. A kellemes séta során újabb ismereteket szerezhettünk, és 8 fő

témához (levegő, víz, napfény, mozgás, pihenés, táplálkozás, mértékletesség, világnézet) kötődően vizsgáltuk meg a természet elleshető titkait. Köszönjük a lelkes, nagy létszámú részvételt, és nem utolsósorban a remek túravezetést!

T. L. Magdi

Az ötös kórterem

Szép nevű belvárosi kórház, egy napos sebészeti részleg. Hosszú, hűvös fehér folyosó, rideg, mégsem barátság-talan. A személyzet segítőkész és kedves. A felvételi ügyintézés gyors, fél óra múlva már a szobában vagyok. Öt ágyas a kórterem, az egyikben már fekszik valaki. Egy szőke fej néz rám a takaró alól. Ismerkedünk. Ő Marika, hamvas bőrű, szép arc, nem tűnik betegnek, s feledve a magam nyűgét aggódva kérdelem tőle, hogy mi a baj. - Abortuszom lesz - mondja. Szíven szúr a döbbenet, s a szavak mint segélykérő sikoltások szakadnak ki belőlem. Miért?! Miért nem lehet vállalni? Fiatal vagy, egészséges, megsegít a Jóisten. Sorolom az ismerősök esetét, akik reménytelenebb helyzetben vállalták, aztán olyan szépen elrendeződött minden. Bízni kell! Most nem érzed át, mit teszel, de később... Egy életen át

rettenetes teher lesz. Sosem fogod tudni feldolgozni. Még elmehetsz, hagyd itt ezt az egészszet!

Marika nem fogja fel. Az egy ágynyi távolság óriási lesz közöttünk. Más a nyelv. Hűvös a szoba, beburkolózik, zenét hallgat.

Új szobatárs érkezik. Fekete hajú, nagyon fiatal és nagyon sápadt. Vele is ismerkednék. Ő Judit, de nagyon szűkszavúan, sőt kelletlenül válaszol. Lepakol, majd néhány perc múlva a fürdőszobába siet. A zárt ajtón keresztül is hallani az öklendezést. Tőle már nem kérdezem, mi a baj.

Újra nyílik az ajtó, magabiztos, sportos alkatú fiatal nőt irányít a nővérke a negyedik ágyra. Rutinosan átöltözik, nyugodtnak látszik. Halk kopogtatás után egy fiatal férfi kuporodik az ágya mellé. Szép pár. Gyerekekről suttognak. Elképzelem, hogy az otthon hagyott gyerekeik is szépek lehetnek. Nem sejtik, hogy ma hal meg a testvérük.

Az ötödik ágyat is elfoglalják. Harmincas, barna, magabiztos, nem szól senkihez, teszi a dolgát. Vagány motoros cucuban egy hozzá hasonló lány kukkant be kis időre hozzá.

Csönd és várakozás. Majd újból megindul az élet. Marikáért jönnek először. Kíséri a műtős fiú, fél óra múlva infúzióval tolják vissza. Elájult a műtőben, most várnak, amíg megerősödik. A többiekénél nincs különösebb gond. Judit nehezen ébred, utána ismét hányni akar, de már megérkezett a barátja, tartja benne a lelket. Kora délután van, besüt a bágyadt őszi nap. Szendergek én is, és morzsolom a rózsafüzért a nemrég megholtakért, de az örvendetes titkok most nagyon fájnak: „...akit te, Szent

Szűz a világra szültél”. Lassan mindenkiért érkezik a hozzátartozó. Először a sportos köszön el, majd a magabiztos a motoros barátnőjével. Marika sincs már egyedül, befut érte egy jóarcú fiatalember, s miután Judit jóízűen megeszik valami gusztusos hazait, őt is összecsomagolja a barátja.

Egyedül maradtam. Aztán jönnek a nővérek, szakszerű, gyors ágyneműcsere, takarítás. Egy kicsit már útban is vagyok. Készülniük kell a következő napra. *L.E.*

Látogass el plébániánk honlapjára!
www.communio.hu/pestszentimre
 Híreket, fényképgalériát és
 ismertetőket találsz!

Önkéntes hozzájárulás (egyházi adó)

Kérjük a testvéreket az évenkénti önkéntes hozzájárulás befizetésére. Ez fedezi épületeink és közösségünk kiadásait. A püspöki kar ajánlása szerint ez a jövedelem 1 %-a. A hozzájárulást **készpénzbefizetési (sárga) csekken** is be lehet fizetni egyházközségünk részére. Csekkek a templomban és az irodában vannak kitéve. Természetesen személyesen is lehet rendezni a hozzájárulást az irodában vagy szentmisék után a sekrestyében. Kérünk Benneteket, hogy anyagi hozzájárulásotokkal támogassátok egyházközségünket!

Plébániánk bankszámlaszáma:
Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia
10103881-45238100-01000004

Most segíts meg Mária

A félelem szele nyaldossa a lelkemet Krisztus lelke szentelj meg engem
Ó irgalmas Szűzanya
A szívemre fekete madár nehezedik Krisztus teste üdvözíts engem
Keservét a bűnnek bajnak eloszlatni van hatalmad
Jön az ár, vörös a föld, mindent elborít a sár Krisztus vére ihless meg engem
Hol már ember nem segíthet, a Te erőd nem törik meg
Ég a bőröm, már a húsemba mar Krisztus oldalából kifolyó víz tisztíts meg engem
Hó imáit gyermekidnek, nem Te soha nem veted meg
Hangtalanul zokogok, karomban a gyermek Krisztus kínszenvedése erősíts meg engem
Hol a szükség kínja nagy, mutasd meg hogy anya vagy
Szavak nélkül könyörgök Hozzád Ó édes Jézus hallgass meg engem
Emlékezzél meg ó legkegyesebb Szűzanya Mária,
A sebeim már maguktól ordítanak Szent sebeidbe rejts el engem

**sohasem lehetett hallani, hogy valakit magára hagyta volna, aki segélyet kérte,
oltalmadért Hozzád folyamodott**

Karom nem létező erejével kapaszkodok Ne engedd, hogy elszakadjak Tőled
Én bűnös, én is ilyen bizalomtól lelkesülten járulok színed elé
Démonok hada táncol körülöttem A gonosz ellenségtől oltalmazz meg engem
Ó szüzeknek szent Szüze
Lelkem vergődő testemet nézi Halálom óráján végy magadhoz engem
Anyja az Örök igének, ne vesd meg szavam
Bocsásd meg bűneimet Uram És juttass el Magadhoz engem
Én is megbocsájtok az ellenem vétkezőknek Hogy szentjeiddel dicsérjelek Téged
hallgass meg kegyesen engem
mindörökkön-örökké

Ámen

B.M.

Hirdetéseink

A tervezett **plébániai közösségi házra téglajegyeket** lehet venni a szentmisék után és az irodán 1000, 2000 és 5000 forintos értékben. Aki nagyobb adományt szeretne adni, annak tudunk csekket adni, de átutalni is lehet a plébánia számlájára célmegjelöléssel.

Néri Szent Fülöp nevét viselő **gitáros ifjúsági énekkarunk** szeretettel várja a

régi és új énekkarosokat. A próbák időpontja vasárnap reggel 9-től a plébánián. Az énekkar honlapja:

www.nerifulopkorus.atw.hu

20+ egyetemi ifjúsági bál lesz a kerületi plébániák szervezésében november 6-án, szombaton este 7-től a Soroksár-Újtelepi plébánián.

*Templomunk **Szent Imre búcsúját** november 7-én vasárnap a 10 órai szentmisében tartjuk.*

A plébánián a **Baba-mama klub** minden szerdán délelőtt várja a kisgyermekes anyukákat beszélgetésre, találkozásra. Gyülekező ¼ 10-től. Az együttlét ½ 12-ig tart. Helye a Cserkészház.

A Nyugdíjas Klubot minden második hétfőn reggel 8-tól ½ 11-ig tartjuk az év páros heteiben, amelyre szeretettel várjuk idősebb testvéreinket imára, beszélgetésre, kötetlen együttlétre. Legközelebb november 15-én.

Idén is folytatódik a **felnőtt kezdő hittancsoport**, ahová azokat a felnőtteket hívjuk, akik most ismerkednek keresztény hitünkkel vagy szeretnék azt elmélyíteni, akár nincsenek is megkeresztelve. Ez a hittan kéthetente (az év páratlan heteiben), kedden este ½ 9-től van. Aki ismer a környezetében ilyen érdeklődő felnőttet, hívja meg vagy hozza el őt ebbe a csoportba.

Hívunk újabb gyermekeket a ministránsok közé a szentmisék és az oltár szolgálatára.

SZENTMISÉK RENDJE

Vasárnap és főünnepken:

De. 8 és 10 órakor és este 6 órakor.

Hétköznapi: Hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton reggel 7 órakor, pénteken este 6 órakor.

Pénteken az esti szentmise után egy órás **csendes szentségimádásra** van lehetőség (fél 8-ig).

Elsővasárnapon az esti szentmise előtt egy órával **szentségimádás**.

A plébániahivatal félfogadási ideje:

Hétfő és Szerda: De. 9-11 óra

Kedd és Péntek: Du. 16-18 óra

Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni. Keresztelési, béralkozási kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

PLÉBÁNIAI HITTANCSOPORTOK

a 2010/2011-es tanévben

<u>CSOPORT</u>	<u>IDŐPONT</u>
Óvodások (kis- és középsős)	Hétfő ½ 5 óra vagy Szerda ½ 5 óra
Óvodások (nagy csoportos)	Kedd ½ 5 óra
1. osztály	Csütörtök ½ 5 óra
2. osztály (elszállított I. év)	Hétfő ½ 6 óra
3. osztály (elszállított II. év)	Szerda ½ 6 óra
4. osztály	Csütörtök 6 óra
5. osztály	Kedd ½ 5 óra
6. osztály	Szerda ½ 5 óra
7-8. osztály	Kedd 6 óra
9-13. osztály (középiskola)	Szerda 6 óra
Ifjúsági (egyetem)	Csütörtök ½ 8
Házaspárti hittan	hónap 2. péntekén ½ 9
Felnőtt kezdő hittan	Kedd ½ 9 (2 hetenként páratlan hetek keddjén)

A hittanok helyszíne a plébánia kertjében lévő „Cserkészház” (amelynek bejárata a Címer u. felőli oldalon lévő kertkapunál van) vagy a plébániai tanácsterem.

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17. T.: 292-3113, E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu). *Felelős kiadó:* Gödölle Márton plébános, mobil: 06-30-263-8524. E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu. *Felelős szerkesztő:* Bönöczk Péter, tel.: 06-20-555-1160, E-mail: p.bonoczka@freemail.hu.

Honlap: www.communio.hu/pestszenimre